

Llibre de Sílvia Cantos

MARIA JOSEP CASTILLO

En aquesta secció de “Llibres a raig” donem cabuda a diversos tipus de llibres, però el que prima és la seva relació amb les nostres contrades, pel que fa al contingut o perquè el seu autor és proper, argentoní o argentonina, en el cas que ens ocupa. A més, feia molts números que la narrativa no apareixia en la secció, concretament, des del número 74 de *fontes* en què es va comentar *La musa dels ulls verds*, d’Esteve Pagès.

El passat juliol es va publicar aquesta primera novel·la de Sílvia Cantos. La Sílvia havia estat, fins llavors, a l’altra banda del taulell. La seva relació amb els llibres havia girat al voltant de la lectura, la crítica, el comentari. Però ara, la trobem com a autora. I amb majúscules: publicar una primera obra en una editorial de l’abast de Columna és tot un èxit i diu ja d’entrada que estem davant d’un escrit de prou qualitat perquè al darrera hi hagi un segell editorial de tanta volada, que publica a grans escriptors consagrats i també a joves autors catalans.

Sílvia Cantos és especialista en Literatura Infantil i Juvenil, apassionada dels llibres i, des de fa més d’una dècada, conductora d’un programa de ràdio sobre literatura, “Històries”, que s’emet a Vilassar Ràdio i a Ràdio Argenton. Té també un blog de recomanacions literàries (“Us recomano”, silviacantos.blogspot.com).

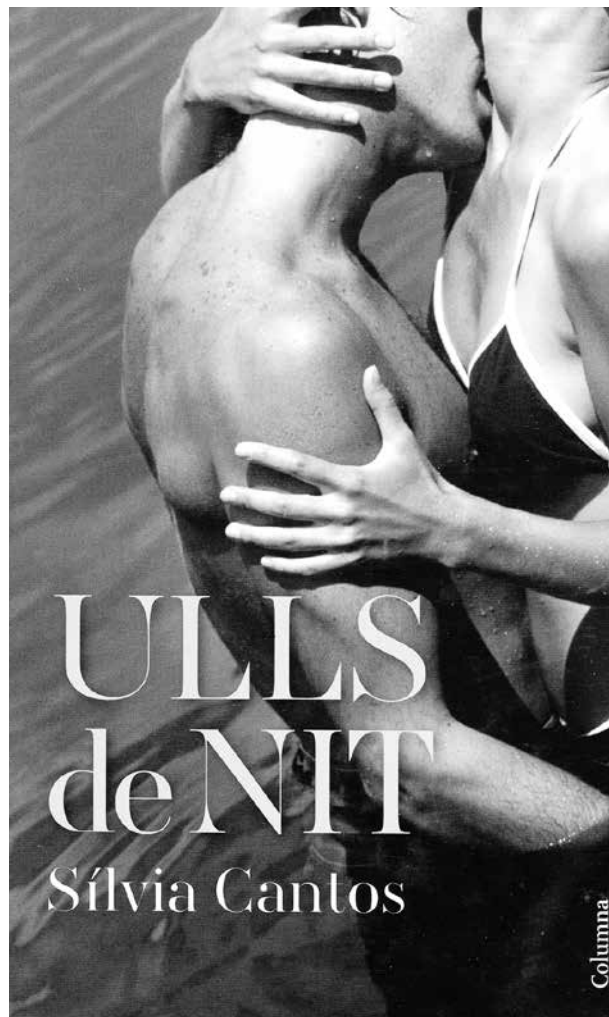
Es deu fer estrany que parlin de la teva obra quan fins ara eres

tu qui comentava llibres d’altres persones. És el que té sortir al camp de joc quan fins ara eres el comentarista del partit.

El que volem aquí és animar-vos a llegir la novel·la de Sílvia i, per tant, no queda altra cosa que explicar breument el seu contingut, la seva trama. *Ulls de nit* és protagonitzada per una dona, la Lia, amant dels llibres, com l’autora. Malgrat la seva joventut, la Lia ha perdut els pares i, sent filla única, la seva “família” la formen els amics, el senyor Antoni i la Lola i la Marta. La Lia neix a València i viu a Madrid, però és un tercer escenari de la trama el que marca la vida de la Lia: Positano, localitat de la Costa Amalfitana italiana, al sud de Nàpols. Allà, durant unes vacances, coneix a Joan, amb qui mantindrà una relació amorosa que la marcarà per sempre més, malgrat que decideixi que la seva relació es quedi a la terra del *limoncello*. Amor i sexe, amistat i maternitat, llibres i art, presències i absències, tot això trobareu a la novel·la de la Sílvia. Altres escenaris que visitem són l’illa de Formentera o Barcelona en ple Sant Jordi (quan la Lia publica la seva primera obra !!!).

És inevitable preguntar-nos què té la protagonista de la Sílvia. Que les dues estimen els llibres és un fet, el mateix que les pèrdues que les dues han patit: el pare de la Sílvia també va morir prematurament i a ell li dedica el llibre la seva filla.

I fins aquí el contingut. Ara toca comentar la forma. La Sílvia

---

■ CANTOS, Sílvia

■ *Ulls de nit*

■ Columna Edicions.
Barcelona, 2020

■ 396 pàgines

---

escriu molt bé. Ens fa anar amunt i avall en la trajectòria de la Lia, des de la València del 1986 a la culminació d’una història amb “happy end” al 2019. Entremig l’acompanyem en les seves emo-

cions, els seus records, els llibres que llegeix o recomana (treballa de llibretera), els WhatsApps que envia. Escriure en primera persona totes les pàgines del llibre excepte les nou darreres és valent, i això fa la Sílvia, ajudant al lector

a veure el món de la Lia a través de les seves paraules.

I no oblidem la suggeridora coberta de la novel·la, una fotografia en blanc i negre, elegant, sensual, que un cop tanquem el llibre quan l'hem acabat, ens

porta de nou a Positano, allà on en un veler va amarrar un noi català d'ulls foscos com la nit.

Gràcies, Sílvia, per escriure. I ara que has tastat el camp de joc, toca continuar jugant (perdó, escrivint).

LA CAPA I LA CREU

la Cara

LLOENÇ SOLDEVILA I BALART

Una entrada millorada

Sense que sigui determinant sempre tenir, posar o fer bona cara parlen de com d'equilibrada pot estar una persona o lloc. Finalment, Argentona ha optat per endreçar l'entrada sud de la vila. La nord, ja fa uns anys que dona la benvinguda amb un aire a mig endreçar (cal resoldre el carrer que era l'antiga carretera). Calia fer el mateix amb la que ens connecta amb Mataró. Una entrada que també enllaça amb la que ve de Vilassar de Mar. Baranes, arbres acabats de plantar, vial per a bicis, voreres amples i arranjades, giratori refet amb més bons angles de visió... En fi, un aparador que, d'entrada, dona una imatge neta, endreçada, ordenada de la vila. Ara, potser serà més urgent que mai millorar, per exemple el sol d'alguns carrers perquè la imatge no es deteriori només traspasar l'entrada. S'hauria de progressar gradualment però rigorosament i efectiva en aquest sentit.

Fotos:
Mike Gavin

